

Kmet, delavec
in obrtnik
naj bodo naro-
du vodnik!

Izhaja vsako sredo.
Naročnina:
za celo leto Din 30'—
za pol leta „ 15'—
za inozemstvo
za celo leto Din 50'—
Inserati po tarifu. — Pis-
menim vprašanjem naj
se priloži znamko za od-
govor. — Ne frankirana
pisma se ne sprejemajo.

Kmetski list

Glasilo „Slovenske Kmetijske Stranke“.

Vsakdo vžljal
vse sadove
svojega dela in
marljivosti!

Rokopis se ne vra-
čajo. — Plača in toži
se v Ljubljani. — Ured-
ništvo in uprava je v
Ljubljani v Kolodvoraki
ulici št. 7. — Telefon
inter. št. 2506. — Račun
pri poštni hranilnici
št. 14.194.

Krvavi Korošec.

V Beogradu so se odigrali dogodki, kakoršnih ne pomni naša prestolnica v novejši dobi. Iz strahu in uslužnosti pred Mussolinijem in pa da pride čimprej do londonskih soldov, se je odločila sedanja vlada, da predloži narodni skupščini na odobrenje takozvane nettunske konvencije. Sicer je izjavil vnanji minister g. Marinković v skupščini, da to ni res, vendar potrjujejo to angleški in italijanski listi in tudi Korošecovi »fantje« opravčujejo ta korak sedanje vlade na zapuhanih sestankih »z groznim pritiskom od zunaj!« Takozvanih nettunskih konvencij je nad štirideset in med njimi jih je menda 39, ki ne pomenjajo mnogo in bi zaradi njih ne bilo treba razburjanja. Štiri pa so med njimi take, ki pomenjajo ne samo ponižanje in sramoto naše države, nego tudi silno škodo nad našim narodom in takorekoč pravo izdajstvo, kakor je to pisal o njih »Slovenec«, dokler je bil v opoziciji. Naj omenim samo ono o ribolovu. Italijani zahtevajo pravico ribolova ob celi dalmatinski obali, dajejo pa za to pravico ribolova našim ribičem ob celi italijanski obali. Navidez, na papirju, popolnoma nedolžna in celo pravična stvarca! A kako je v resnici? Ob italijanski obali ni rib, ob naši mnogo. A tudi če bi jih bilo, naši ribiči nimajo ne ladij, ne orodja za tak daljnji ribji lov, italijanski vsega dovolj, vse od države dobavljeno. Italijani bi torej lovili in polovili vse naše ribe na škodo naših domačih ribičev, naši italijanski pa niti ne v slučaju, da bi jih bilo. Ostale tri so še težje za naše Primorje. Zato se je bil naš klub upr. odobrenju teh konvencij, ko smo bili v vladi in bile so odstavljene z dnevnega reda. Kako se je takrat drl na nas »Slovenec«, dokler je mislil, da bomo za nje glasovali! Pa smo jih odložili in ni bilo nič vojske! Zdaj pa pravijo »Slovenčevi« mojstri, da bo vojska, če ne glasujejo za nje. In sam zunanji minister pravi, da ni res to, kar pripovedujejo klerikalci.

Vsi proti klerikalnemu izdajstvu!

Ko so torej objavili, da bodo te konvencije sprejeli, se je narod po celi državi zganil. Najpoprej tam, kjer je najbolj zbolelo. Spregovorilo je celo naše Primorje. Za obstoj in življenje gre, zato je bil odgovor glasan, naravnost obupen. Razume se, da se je temu odporu na čelo postavila mladina, zlasti visokošolska mladina. Vsepovsod: Zagreb, Ljubljana, Beograd. Jaz gotovo ne spadam v vrsto onih ljudi, ki žele, da mladina vodi in dirigira politiko. Ali kadar so na tapetu tako veliki življenjski interesi našega naroda in naše države, takrat je dolžnost tudi mladine, da dvigne svoj glas. Tako je povsod in tako je in mora biti tudi pri nas. Če ne bo mladina narodna in patrijotična, če ne bo mladina idealna, nesebično požrtvovalna, potem tudi nimamo bodočnosti. Tako je tudi naša visokošolska mladina dala duška svojemu čustvovanju in dala ga je na svoj mladeniški način. Tako je bilo vselej in povsod in tako je bilo tudi pri nas. Mladina, kot najvernejši nosilec

narodovega čustvovanja, je demonstrirala zoper nettunske konvencije. Vlada gosp. Velje Vukičevića pa se je teh demonstracij ustrašila. Kakor nekdanj ponosni Dunaj: »Kaj bo, kaj bo, če se Brdavs ne ukroti!« In je sklenila, da je treba demonstracije zoper nettunske konvencije ukrotiti. Ta posel pa je poverila najnerodnejšemu svojemu članu gosp. dr. Korošcu. Ta naš notranji minister, ki je razgalil vso svojo nesposobnost za upravljanje tega resora že pri debati o glavnjači, ga je tukaj popolnoma polomil. Že ob njegovem nastopu sem mu prorokoval žalostne blamaže na tem polju, poznavajoč naš policijski aparat in nevarno polje, kamor so ga porinili, da blamirajo Slovence in prečane in da dokažejo, da nimamo kakor za diplomacijo, tako tudi za vodstvo notranje politike ne sposobnosti ne »tradicije«.

Korošec v drugič preliva narodno in delavsko kri.

Kot najvernejši sluga sedanjega režima je šel temeljito na delo. Izdal je glasom objave v časopisih stroga navodila, da se mora vsak poskus demonstracij za vsako ceno in z vso silo zatreti. Kaj pa je ukazal še tajno, ne vemo, ker smo navezani le na časopise. In dati taka navodila policijskemu aparatu, s kakršnim razpolaga beogradska glavnjača, znači v naprej veliko nesrečo. Zmajevali smo z glavami in nismo svojim očem verjeli navzlic vsej nesposobnosti g. Korošca. Po delu pa smo videli, da je bilo vse to in še mnogo več popolnoma resnično. Beogradska policija je napadla študente s sabljami in bajoneti pred lastnim domom, ki je kraljev dar in jih mnogo težko in lahko ranila. Bil je moment, da se Korošec iztrezne. Vsaj jaz, kot oče, sem to pričakoval od njega. Mladina je mladina in nadejal sem se, da bo tudi on to uvidel. Tudi nam rodbinskim očetom se dojava, da so otroci včasih bolj živi nego običajno, zlasti fantje, ko prihajajo v leta. Toda naj se zgodi karkoli hoče, nikoli ne gremo očetje nad sinove s sabljami, z bajoneti, s puškami in salvami. Ta vzgled bi bil moral imeti pred očmi g. Korošec, če bi bil mož na svojem mestu. In vprašam ga tukaj javno: koliko je dal zabosti, poklati s sabljo ali bajonetom, potolči s puškinim kopitom ali postreljati iz revolverja ali puške baš v teh dneh italijanske mladine g. Mussolini za enake grehe, ko je v teh dneh — in to kako! — demonstrirala zoper nas in masakrirala naše

ljudi?! Na to naj odgovori g. Korošec! Nikjer na svetu ne dajejo pametni državniki ubijati lastnih ljudi, a najmanje svojo visokošolsko mladež. To početje je usoda naklonila edino le g. Korošcu. Noč v Mihajlovi ulici pred »Ruskim carjem« bo živela v spominu Beograjčanov še sto let in sedanji notranji minister bo živel v spominu prestolniške ulice kot špeciialna sramota.

Krvavi klerikalizem. — Kje je peta božja zapoved?

Ta strašna noč je njegov nepopravljiv in neodpuštljiv greh. To pa zategadelj, ker je imel med tem časom že dovolj prilike svojo zmotu popraviti, prvotni greh omiliti. Od demonstracij do Mihajlove ulice je preteklo že toliko časa, da bi tudi zabitec uvidel pogrešno pot in rešil še večjo nesrečo. G. Korošec tega ni hotel. Bal se je, da se ne bi zameril, da ne bi izgledal slabič, da ne bi izgubil portfelja. Taki računi pa vedno unesejo. Tako so pogubili tudi g. Korošca. On je izgubljen. Datum v tem slučaju ni važen. Vsestransko pa je ugotovljeno in to največ pri pristaših vladine večine, da tako nesposobnega ministra notranjih zadev naša država še ni imela in ga nikoli več imeti ne sme. G. Korošec je političen mrtvec, čeprav se do pogreba še malo vleče. Kot strankarji nimamo prav nikakoršnega vzroka, da plakamo nad njegovo usodo, toda gre za dobro, pošteno slovensko ime. G. Korošec je s svojim nesrečnim nastopom zoper visokošolsko mladino omadeževal naše miroljubno, pošteno, človečansko slovensko ime. In tu je dolžan ves slovenski narod, da odbije od sebe sum, da je solidaren s krvavim dejanjem notranjega ministra. V strahu, da ga bo pustil po tem nesrečnem dejanju na cedilu lastni klub, je zahteval v prvi živčni mrzlici zaupnico. Omejeni naivneži kot Smodej et comp. so mu jo tudi dali. In s tem pada odgovornost za krvava dejanja tudi na Slovensko ljudsko stranko. Ali bo res slovenski narod, zbran v tem taboru, toliko kratkoviden, da bo vzel na sebe to strašno odgovornost za nedolžno prelito kri na beograjskih ulicah? Kaj poreče slovenska duhovščina, tista, ki zbira kuglice in politično moč za tega nesrečnega moža, k temu strašnemu prelivanju naše najboljše in najdragocenejše nedolžne mlade krvi?

Krvavi Korošec je končal, on pojde! Ali dolžnost slovenskega naroda je, da ne ostane na njem sramota, ki mu jo je nagromadil s prelivanjem krvi ta najošabnejši, pa tudi najnesrečnejši slovenski politik! — I. Pucelj.

Kaj smo govorili in delali v Pragi?

Mednarodni kongres kmetско-delavskih strank in ž njim združena manifestacija »Češko-slovaške republikanske poljedelske in malokmetiške stranke« ter vse ostale prireditve v dneh od 15. do 20. maja 1928 so za nami. Ne bom opisoval vnanjih slavnostnih in

nepozabnih dogodkov, ne mogočnega nastopa kmetških množic iz Češke, Slovaške, Moravske, Šlezije in Podkarpatske Rusije, ne številnih zborov in posvetovanj in banketov, ker bi postal preobširen. Gotovo bodo tudi drugi tovariši, ki so bili v Pragi, pisali o tem, kar

jih je zanimalo najbolj. Jaz se moram omejiti na smernice, ki so bile utrjene na seji mednarodnega birója in na mednarodne tendence, ki jih zasleduje, lahko rečem, danes ves češki in slovaški narod doma in v ostali Evropi.

Na seji dne 16. maja, ki se je vršila v »Domě Zemědělské Osvěty«, so bile sprejete tri resolucije.

Prva resolucija se peča s splošno politiko strank, ki so članice te mednarodne zveze.

Druga resolucija ugotavlja razmerje te mednarodne zveze napram mednarodni poljedelski komisiji v Parizu in mednarodnemu delavskemu uradu v Ženevi.

Tretja resolucija se peča z materijelnim vzdrževanjem mednarodnega poljedelskega urada.

Najvažnejša je prva. V 16 točkah ugotavlja smernice seljaških strank, katere se morajo upoštevati pri delu v parlamentih, v avtonomnih in upravnih korporacijah, kakor tudi v vladi. Resolucijo bom podal le v bistvenih točkah, ker je za naš list preobširna.

1. Priznava se načelo zasebne lastnine, zlasti zdemokratizirane zasebne lastnine zemlje.

2. Poljedelska produkcija se naglašja kot temelj narodov, držav in njihovega blagostanja.

3. Vsled važnosti svojega dela in števila je kmetško delavsko ljudstvo upravičeno zahtevati primerno zastopstvo pri zakonodajnem, upravnem in vladnem delu.

4. Takšno pravično zastopstvo pa nudi zgolj parlamentarno-demokratski sistem, ki pa se mora še spopolniti z zdemokratizacijo zemljiške lastnine (agrarna reforma!) tako, da se pomete z vsemi ostanki fevdalnega režima, zlasti pa s premočjo veleposestništva. Ko se načelno to doseže, je šele mogoče sklepati koalicije z drugimi demokratičnimi strankami. Nemogoča pa je zveza s strankami, ki hočejo uvesti diktaturo (komunisti in fašisti!), ki zastopajo fevdalne interese (klerikalci!) ali pa zasledujejo druge nedemokratične cilje.

5. Poljedelstvo je temelj blagostanja vsega prebivalstva, zlasti tudi trgovine in obrtnije na kmetih; ono je tudi najbolj zanesljiv kupec mestnih industrijskih produktov. Naloga državne politike v interesu vseh razredov je, da skrbi za rentabilnost poljedelskega dela in za ohranitev ter pomnožitev kupne zmožnosti kmetškega prebivalstva.

6. Iz tega sledi, da se v zakonodaji, upravi in v vladi mora upostaviti enakopravnost poljedelstva z industrijo in trgovino.

7. Ta enakopravnost naj se uveljavi zlasti pri carinah, davkih, prometu in subvencijah.

8. Kjer še ne obstoje posebna poljedelska ministrstva, se morajo ustanoviti.

9. Kakor delavstvo in industrija, zahtevamo tudi mi pravico do mednarodne organiza-

cije in mednarodnih zvez zaradi zastopanja naših interesov.

10. Poljedelska produkcija zahteva za sebe bistveno druge pogoje kot pa industrijska produkcija ali trgovina. Ta činjenica mora tedaj priti do veljave tudi v zakonodaji.

11. V prvi vrsti pa je to spoznanje uveljaviti v davčni politiki, ker je riziko dela v poljedelstvu večji, upošteva tudi elementarne nesreče, ki pogosto uničujejo poljedelsko produkcijo.

12. Kar velja za davčno politiko, velja tudi za socijalno, zlasti za socijalne zakone in socijalno zavarovanje, ki ne more biti zgrajeno po eni šabloni za mestno prebivalstvo in kmetško ljudstvo.

13. Ta činjenica se mora upoštevati tudi na drugih poljih politike, n. pr. v šolstvu, ki ne sme omejevati višjo izobrazbo na mesta; v prometni politiki, ki mora skrbeti za dobre komunikacije tudi na kmetih; v javni higijeni, ki posvečaj zdravstvu podeželja isto pažnjo, kakor ostalemu prebivalstvu.

14. Zvezane stranke spoznavajo, da pretirana draginja potrebnih stvari ljudstvo osiromačuje. Vlade morajo podpreti zlasti tisto zadružništvo, ki ustvarja direktno zvezo med producentom in konsumentom.

15. Posebni značaj poljedelske produkcije, kjer se vloženi kapital in delo začeta obrestovati šele po dolgem času, zahteva tudi posebno obliko poljedelskega kredita. Zato morajo vlade skrbeti za dolgoročne in cene poljedelske kredite, da se vsled kreditnih težav produkti ne draže samo v korist upnikov, čemur se more odpomoči s pripravno kreditno politiko.

16. Največji interes pa ima poljedelsko ljudstvo, da se ohrani mir na znotraj in na zunaj. Zato se zavezujejo stranke, da bodo podpirale vlado samo tam, kjer stremi za socijalnim mirom doma, na zunaj pa za prijateljskim sporazumom med narodi in ki je resnično miroljubna.

K tej resoluciji je predlagal minister dr. Hodža še dodatek, glasom katerega se zavezujejo stranke v zadevah, ki niso izključno notranjega političnega značaja, temveč zadevajo poljedelstvo, poljedelce ali podeželsko prebivalstvo vseh držav ali pa vsaj držav gotove geografske cone, da se vedno posvetujejo in odločajo skupno. V ta namen se sestavi stalna konferenca članov mednarodnega birója. Ta solidarnost zvezanih kmetških strank je potrebna ne samo v interesu poljedelstva in njegove produkcije ter vsega podeželskega prebivalstva, temveč je tudi v interesu naših držav in njihovega mednarodnega sporazuma kakor tudi moralnega napredka človeštva.

Ta resolucija je zelo pomembna. Treba jo je pazno prebrati in premisliti. Da bo lažje, bom v prihodnji številki »Kmetškega lista« povedal še nekaj zanimivih reči iz praških posvetovanj in razgovorov, ki bodo prinesli enotne poglede na gospodarstvo v Srednji Evropi.

Albin Prepeluh.

Prazne državne blagajne.

Kdor se le nekoliko zanima za našo politiko, dobro ve, da so državne blagajne v Beogradu kljub silnim milijardam davka vedno prazne. Zlasti mi prečani plačujemo in plačujemo, v Beogradu pa vedno pravijo »nema pare«. Zakaj pa so državne blagajne vedno prazne, to je druga stvar. Vemo sicer vsi, kam gredo milijarde, ampak o tem se pisati ne da. Zadostuje naj, da še enkrat povemo, da so naše državne blagajne vedno in vedno »suhe«.

Posojilo.

Ker pa država vedno potrebuje denar — za kaj ga potrebuje, tudi vsak razumen človek vé — blagajne pa so prazne, je bilo treba misliti na posojilo. Kdor nima, ta »pumpa«, to je stara stvar. Tudi naša vlada, v kateri široko sedi vodja SLS dr. Korošec, se je zaradi praznih blagajn morala odločiti, da si poišče posojilo, in sicer veliko posojilo, da bo kaj zaleglo.

Mnogo denarja pa imajo samo Angleži in Francozi. Zato jo je mahnil naš finančni minister takoj na Angleško.

Doma pa je bilo treba tudi agitirati za posojilo. Za posojilo se namreč prečani niso nič kaj posebno ogreli, zlasti Radić ne, ker vemo dobro, da bo treba posojilo tudi plačevati in če bo ostalo vse tako kakor je, ga bodo plačevali v prvi vrsti prečani, Srbijanci bodo dobili pa ves denar.

Ta popolnoma opravičeni strah prečanov tudi vladi ni bil neznan. Vlada je dobro vedela, da se bodo prečani z vso silo upirali ne proti posojilu kot takemu, ampak proti njegovi uporabi. Posojilo samo na sebi ne bi bilo nič hudega, če bi se porabilo plodonosno, in če bi se na vse kraje razdelilo pravično. Iz dosedanje desetletne prakse pa vemo predobro, kam pojde denar in proti napačni porabi denarja se opozicija upravičeno upira. Radić je javno povedal, koliko bodo »zaradili« Srbijanski cincarji samo na provizijah (na »procentih«), kaj pa šele pri drugem!

Nalogo, da ta strah prežene in prečane pomiri in jih pridobi za posojilo, so dali belgrajski cincarji dr. Korošcu. Čeprav smo prepričani, da tudi dr. Korošec dobro ve, kam pojde denar, je vseeno to grdo nalogo prevzel in je pripravil znano konferenco »gospodarskih krogov« v Zagrebu (pred nekaj tedni), kjer se je kar šest ministrov trudilo, da bi Hrvatom in Slovencem dopovedali, kakšen med se bo pocedil po Hrvaškem in po Sloveniji, če dobimo posojilo. Tudi na sestanku vodstva SLS pred tremi tedni je dr. Korošec pripovedoval, kaj »bodo« vse naredili v Sloveniji, če pride denar iz Angleškega. Mi pa pravimo, da so vse tiste lepe pesmi dr. Korošca jalove belgrajske obljuje, na katere dandanes niti najbolj umazan čifut nič ne da. Sicer pa smo prepričani, da nam bo dala tudi bodočnost prav. Kedar bo treba posojilo plačevati in vračati — če ga bomo dobili — in ko se bodo praznili naši žepi, takrat se bodo že odpirali možgani! Le nekoliko potrpljenja! Zaenkrat pa ugotavljamo le to, da se agitacija za posojilo med prečani dr. Korošcu ni posrečila in niti en prečan ne verjame, da bi imeli prečani od posojila kaj prida koristi, pač pa bo vse plačevanje padlo na naše rame, če bo ostala vlada taka kot je. Srbijanci bodo dobili groš, mi prečani pa »jugoslavenski pozdrav« od davkarij!

Pogoji za posojilo.

Ko so prišli naši »mešetarji« za posojilo v London, so rekli Angleži: »Dobro, mi damo denar, ampak samo pod sledečimi pogoji:

1. Vi morate podpisati pogodbo z Italijo (takozvane nettunske konvencije, ker je bila ta pogodba sklenjena v laškem mestecu Nettuno).

Klerikalno hujskanje z vojsko.

Najnovejša klerikalna brezvestnost. — Resničen položaj. — Vzrok klerikalnega hujskanja. — Vojske ne bo!

Pretekli teden je objavil klerikalni »Domoljub« članek, ki je ljudem na deželi tako zmešal glave, da pričakujejo vsak hip novo vojsko. Že to beganje ljudi je nesramnost prve vrste. Še veliko večja nesramnost, da ne rečemo pristna klerikalna lumparija in falotstvo pa je klerikalna trditev, da je naša stranka — Slovenska kmečka stranka — za novo vojsko!!! Da klerikalci v sredstvih za svoj politični boj niso izbirčni in še manj pošteni, to vemo že zdavnaj, toda da so zmožni

take falotarije, tega pa tudi o njih ne bi bili verjeli!

Če bi živeli v Sloveniji samo politično dobro izšolani ljudje, se z najnovejšo klerikalno svinjarijo ne bi pečali, ker je tako neumna, da se da kar tipati. Ker pa je v Sloveniji žalibog še na tisoče in tisoče ljudi, ki slepo verjamejo vse, kar »Domoljub« piše, češ, to mora biti že res, ker tako pišejo duhovniki (!), smo primorani, da stvar objasnimo tako, kakor je.

2. Spravití morate dinar na zlato vrednost (Angleži so namreč toliko pametni, da ne dajo svojega zlatega denarja, mi bi pa vračali dolg v papirju), in

3. Plačati morate stare dolgove (Franciji, Nemčiji itd.).

To so trdi in hudi pogoji, a najtrši je pogoj zaradi pogodbe z Italijo. Toda kaj človek vsega ne stori, če je v denarni stiski? Danes, ko »vera peša«, bi marsikdo še svojo dušo prodal hudiču, samo če bi jo hudič maral.

Pogodba z Italijo.

V težkih denarnih škripah, v kakoršnih se nahaja naša vlada, so se torej gospodje odločili, da odobre brez izprememb pogodbo z Italijo — takozvane »nettunske konvencije« (sporazum sklenjen v Nettunu).

Ta pogodba pomeni za velik del naše države, zlasti za Dalmacijo, veliko škodo, če se prej ne sprejmejo nekateri zakoni, ki bi to škodo mogli preprečiti. Klerikalni »Slovenec« sam priznava, da ta pogodba »ni idealna« ali po domače povedano, da je slaba! Tega se zaveda tudi belgrajska vlada, ki dobro ve, da bo ta pogodba, kakoršna je, naletela pri prečanih na ravno tako hud odpor kakor samo posojilo. Zato je bilo zopet treba agitirati med prečani, »da pogodba ni tako slaba« in da naj jo ljudstvo brez skrbi sprejme. Tudi to agitacijo je zopet prevzel na sebe dr. Korošec in s tem drugič padel prečanom v hrbet na povelje belgrajske cencarije!! Res, ponižnost je lepa čednost in klečeplaztvo je silno cenjena lastnost, ampak ne pri ljudeh!

Klerikalna agitacija.

Naj omenimo pri tej priliki, da je pogodba z Italijo bila na dnevnem redu že takrat, ko so bili Radičevci na vladi. Radič pa takrat ni agitiral za podpis pogodbe, ampak je podpis preprečil, dokler se ne sprejme poprej zakon, ki bi rešil dalmatinske kmete iz krempljev italijanskih veleposestnikov v Dalmaciji. Sedanja vlada z dr. Korošcem na to niti ne misli. Kaj so tej gospodi mar dalmatinski kmetje — glavno je denar.

Takrat ko je bila pogodba z Italijo na dnevnem redu prvič (ko so bili »radičevci v vladi), so označevali klerikalci v »Slovenec« podpis pogodbe za narodno izdajstvo«. Danes pa si belijo glave s tem, kako bi našim ljudem dopovedali, da mora biti pogodba za vsako ceno podpisana, in še bolj iščejo utemeljitve, zakaj da mora biti pogodba podpisana.

Pri tem iskanju pa so prišli na gorostasno misel, ki je prvič zagledala luč sveta v »Slovenec«. Pogodba mora biti podpisana, sicer pridejo Lah na nas z vojsko! In druga misel, ki je še bolj trapasta, ob enem pa naravnost zločinsko-hudobna, da so namreč vsi tisti za vojsko, ki niso za takojšen in brezpogojen podpis pogodbe, oziroma ki mislijo, da se s podpisom pogodbe prav nič ne mudijo.

Kakšna pa je resnica?

Resnica pa je ta, da je naš minister za vnanje zadeve dr. Marinković, ki je za take stvari edino merodajen, rekel v parlamentu javno, »da Italija ni zahtevala in ne zahteva od nas podpisa pogodbe in da tudi nobena druga sila na nas ne pritiska«.

Podpis pogodbe zahtevajo pač angleški bankirji in zahteva ga naša »suha« vlada, da bi čimprej prišla do denarja, ne pa Italija sama! Če pa Italija sama podpisa niti ne zahteva, zakaj bi nam torej napovedala vojno, če pogodbe ne podpišemo neizpremenjene: Pogodba je bila sklenjena že pred tremi leti, do danes nas Italija še ni napadla — zakaj nas bi ravno sedaj? Mar zato, ker je dr. Korošec na vladi in SLS?!

S svojo zapovedano mu agitacijo za takojšen podpis pogodbe je dr. Korošec torej ravno tako ostal na sramoti kakor z agitacijo za posojilo med prečani in njegovo grožnjo, »da bo vojska, če ne podpišemo«, je najbolj dejal v nič sam minister za vnanje zadeve dr. Marinković, ki je javno rekel, da Italija podpisa niti ne zahteva.

Vsi pa bi bili ploskali dr. Korošcu, če bi bil pošteno povedal, da naša država nujno rabi denar, da pa ga ne more dobiti brez podpisa pogodbe z Italijo, in če bi bil povedal, da bo izposojeni denar tudi pošteno porabljen, (ne tako, kakor je bila doslej navada) in pa če bi bil povedal, da bo vlada z agrarnim zakonom zaščitila male kmete v Dalmaciji. Tega on ni povedal in tudi ne bo, ker tega reči ne more in ne sme, ker vlada pač tega nikoli storila ne bo! Ker pa ni smel povedati resnice, je moral seči po izmišljeni grožnji z vojsko, a s tem bo dosegel le to, da tudi njegovim besedam nihče več ne bo verjel. Mnogo jih je, ki mu že zdavnaj več ne verjamejo.

Klerikalna brezvestnost.

Najhujša pa je tista klerikalna lopovščina, ki trdi, da je za vojsko, kdor ni za takojšen podpis pogodbe z Italijo, da je torej tudi naša Slovenska kmečka stranka za vojsko — čujte in strmite! — da je za vojsko stranka, katere pristaši so sami kmetje!

Včasih se zgodi, da sili sosed v sosedov travnik. Pravi lastnik travnika se seveda brani. Ali ima prav, če se brani? Vsak pameten človek bo rekel, da ima prav, če brani svojo pravico.

Klerikalci pa pravijo, da nima prav! Klerikalci pravijo, da se ne sme braniti in da se ne sme s sosedom niti pogovoriti, ampak da se mu mora kar udati — čeprav je travnik njegov! Kajti — tako modrujejo klerikalci — če se brani, se lahko zgodi, da ga bo sosed še natepel, s tem pa izziva pretep. Kdor pa »izziva« pretep — tudi če le brani svoje pravice! — ta je navaden pretepač in ta »hoče vojsko«!

Vi ubogi kajzarji in bajtarji, pojdite torej na tuje njive in travnike! Če se bodo lastniki branili, se ni treba nič bati, kajti klerikalci bodo takoj lastnike razglasili za pretepače in za izzivače in za vojne hujskače! Samo na farovške njive in travnike nikar, ker takrat bi utegnili klerikalci zapeti kakšno drugo posem . . .

Kakor je s sosedi v malem, tako je v velikem. Če mi branimo pravice malih kmetov v Dalmaciji — ali zato že hujskamo na vojsko? Če poskušamo le popraviti to, kar bi se s pametnim delom mogoče le še popraviti dalo?

Sicer pa je skrajna predrznost, če očita naši stranki »vojno hujskanje« tista stranka, ki je takoj po izbruhu svetovne vojne sama, brez povelja in popolnoma prostovoljno organizirala prostovoljne strelce! Taka stranka naj o vojnem hujskaštvu raje molči.

Vojske pa ne bo druge, kakor samo vojska proti klerikalnim lažem. Ta vojska je pa —lj.

Koristno za vsako hišo

po znižanih cenah

kakor: rokavice, nogavice, žepne robce, kravate, fino damsko, moško in otroško treko-perilo, dišeče milo, torbice, čipke, potrebščine za šivilje, krojače, tapetnike, čevljarje in sedlarje nudi

JOSIP PETELINC, Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika za vodo.

IZ STRANKE

Kongres Zveze društev kmetijskih fantov in deklet

se vrši

v nedeljo dne 10. junija ob 8. uri dopoldne v salonu pri Levu na Gosposvetki cesti v bližini glavnega vhoda velesejma v Ljubljani.

Razvoj in delo kmetijskih omladinskih organizacij sta izvanredno velikega pomena za kulturni, gospodarski in politični napredek celokupnega kmetijskega ljudstva, zato vabimo predsedstva in odbore okrožnih, okrajnih in krajevnih organizacij SKS, da se tudi oni v čim večjem številu udeležijo kongresa kmetijskih omladinskih organizacij.

Delo naše mladine mora prenoviti in razgibati vsestransko življenje na kmetih, prepeljati mora s kmetijsko mislijo našo deželo in s svojim delom v odločilni meri pripomoči do skorajšnje slege vsega kmetijskega ljudstva, do njegove socialno-politične enakopravnosti in svobode.

Geom. Milan Mravlje,
tajnik SKS.

D O P I S I

Z Gorenjskega. Zadnji »Domoljub« je objavil članek g. Fr. Erjavca o planšarstvu. Tam pravi, da so največji zaklad za našo živinorejo naše planine. Kaj pa pravi oblastni odbor na to? Kdor ima stike z narodom in kdor pozna naše planšarstvo, vé dobro, da si je ravno za planšarstvo pridobil največ zaslug g. Spiller-Muys. Tega priznanega strokovnjaka pa oblastni odbor ni sprejel v svojo službo, češ da je preveč na planinah. Ali naj mar mi Gorenjci nosimo svoje planine v Ljubljano, da gospodu komisarju ne bo treba hoditi na planine? Na g. Spiller-Muysa so seveda klerikalci hudi, ker pravijo, da je njegova krivda, da so izgubili Kmetijsko družbo, ki pač mora biti v rokah kmetov. Tega se pa SLS ne zaveda. Tudi okolnost, da niso dobili radovljiški magnati SLS grofove planine, je nakopala g. Spiller-Muysu sovraštvo klerikalcev na glavo. Le vprašajte g. Cvenklja iz Ljubnega, ki podpiše vsak protest proti odstranitvi prejšnjega komisarja. Proti g. Spillerju se upa nastopiti samo g. Jan iz Podhoma, ki vedno zagovarja gospodo od SLS. Kmetje, le pogledjte, kaj piše g. Erjavca, potem pa primerjajte s tem, kar govori g. Jan, in videli boste, kdo ima prav.

Iz medvoške okolice. V nedeljo smo ob agromni udeležbi spremili na zadnji poti Ivanko Jannik, članico odbora Društva kmetijskih fantov in deklet. Po dolgi in mučni boleznini nam jo je neizprosna smrt ugrabila v cvetu mladosti 22 let. Naj ji bo lahka zemlja! — Tovariši, tovarišice, ali se zavedate, da nas je zapustila agilna delavka? Zato podvojimo naše moči, da bomo kos svoji nalogi. Le tako bomo izvedli naš program v korist vsem, ki ljubijo našo kmetijsko grudo, ker: v vztrajnem delu leži naša rešitev!

Ig. Izpred okrajnega sodišča. Dne 20. aprila t. l. se je vršila v Ljubljani na okrajnem sodišču sodna razprava med Ivanom Šenkom in Jožetom Kozinom, posestnikoma z Iga. Tožnika je zastopal g. dr. Janže Novak, tožnega pa g. dr. Ivan Modic. Šlo se je radi očitavanja goljufije v zadevi pri napravi zvonov. Ker pa toženi Kozin ni mogel dati dokazov, se je izgovarjal, da je žaljivke izrekel v pijanosti. Šenk bi mu bil odpustil s pogojem, da svoje laži prekličje v javnosti, a Kozin je to odklonil. In ker ga je tudi njegov zagovornik zagovarjal, da je bil mož že župan in da ga je sram to javno preklicati in da te žaljivke prekličje le tukaj pred sodniki,

vsled tega ni moglo priti do sprave. Zaslišale so se priče in sodišče ga je obsodilo na 150 dinarjev globe in poplačilo vseh sodnih stroškov.

Krasine v Beli Krajini. Že nekoliko let sem se je pri nas ugibalo (seveda vsakokrat le ob kakem požaru), da bi si ustanovili požarno brambo. Toda vedno je ostalo le pri besedah, dokler se tega dela ni oprijel z vso vnemo in energijo naš velezaslužni g. posestnik Peter Pezdirc iz Krasincea. Na njegovo prizadevanje se je lansko leto koncem septembra res ustanovila društvo ter bil tudi izvoljen sledeči odbor: Peter Pezdirc, načelnik, Miko Jaklevič, podnačelnik, Miko Kambič, blagajnik, Anton Stankovič, tajnik itd. Kako se je naš odbor živo oprijel dane mu naloge, se vidi iz tega, da imamo po osmih mesecih njegovega delovanja že novo brizgalno, katere blagoslovitev se je vršila na binkoštni pondeljek po sv. maši. Kumoval je g. minister n. r. dr. Niko Zupanič, kumica je bila gdč. Terezija Zupaničeva iz Primostka. Slavnosti so se udeležila tudi sosednja društva, Metlika z zastavo, potem Gradac, Pravotina, Zaloka in Paka, slednje tri iz Hrvaške. Govorili so: domači č. g. župnik, boter brizgalne, g. delegat Gasilske zveze in župni načelnik g. Weiss iz Metlike ter društveni načelnik g. Peter Pezdirc. Po končani svečanosti je bil obhod z brizgalno skozi vas na vrt g. Jožeta Zupanića, kjer je bilo skupno kosilo in društvena veselica. Igrala je Metliška mestna godba. Popoldne so prihitali ljudje v ogromnem številu iz bližnje in daljnje okolice. Govori so se zopet vrstili zaporedoma in vsak je bil zadovoljen. Mi Krasinčani smo pa dolžni vsem, ki so nam prihitali na pomoč, najlepšo zahvalo, ker so nam z lepim izkupičkom pripomogli do plačila nam in okolici prepotrebne brizgalne.

Dol pri Ljubljani. Prav veseli nas, da se je dopisniku »Domoljuba« iz Dola osvežil spomin, a že malo prekasno, šele takrat, ko je čas seno kositi. Piše prav lepo, kakšno škodo nam povzroča Bistrica, da so vsi travniki pod vodo, samo to ga jezi in piše, da je beričevski Pirnat toliko predrzen, da je pripeljal dva samostojna veljaka na lice mesta na komisijo, da si ogledata položaj in potroštata samostojne pristaše, in da bo Bistrica tekla preje proti Kamniku, kakor jo bodo uravnali razni Pirnatovi (Gradovi) prijatelji iz samostojnega tabora. Ti ljudje da so vendar brez pomena v oblastni skupščini in v Beogradu in da vsak politični otrok ve, kam se je treba obrniti (na SLS). Toraj tako »Domoljubov« dopisnik v svoji krščanski ljubezni in sveti jezi. Mi kmetje, ki nam je bližnji vsak človek, pa pravimo, naj to naredi Peter ali Pavel, samo da se nam prepreči tako veljanska škoda. Preti nam še večja nevarnost. Pri prvi povodnji bodo cele vasi pod vodo. Bistrica pa že danes teče na vse kraje in že tudi v smeri proti Kamniku, če je tudi edino zveličavna SLS že dve leti na vladi v Beogradu in več let v Dolu. »Domoljub« dalje piše: »Kmalu po novem letu se je zaslišalo, da se bo z delom v kratkem pričelo. In res, po novem letu je bil energičen dopis v »Kmetškem listu« na naslov merodajnih krogov, da se zavzemajo za potrebno delo. Uspeh je bil tu. V par dneh se je pripeljal poslanec Smodej na lice mesta in obljubil, da se takoj prične z delom.« Toraj naši klerikalci bi nam kot opozicijonalcem morali biti hvaležni, da se tudi mi trudimo isti čas, ko sedijo oni na vladnih stolčkih, in pomagamo gospodarsko. Saj našim klerikalcem tako ne pride prej nobena stvar na misel, ko takrat, predno so volitve, ali pa sedaj, ko bo čas travo kositi. Dopisnik tudi napada našo stranko, da podpira Radiča, čigar stranka hoče preprečiti inozemsko posojilo. Odločno smo tudi mi proti posojilu. Z davki smo že itak preobloženi, da ne moremo izhajati, treba je samo korita

zmanjšati in polovico ministrov odpraviti, pa bo denarja dosti. Ob sklepu naj pokličemo v spomin še to, koliko škoduje strankarska zagrizenost. Naš občinski odbor, ki je podaljšal lov za dobo petih let, je oškodoval občino za pet let najmanj za 40.000 Din. S tem denarjem bi bili že lahko lep kos Bistrice zajezili. Mi kmetje se obračamo tja, katerim smo zapali kroglice in smo prepričani, da bosta tovariša ing. Zupančič in Pipan še storila svoje korake, če tudi pravite, da so brezpomembni. Drugič bi pa prosil, da se »Domoljubov« dopisnik podpiše, da bom vedel, s kom imam opraviti.

Ivan Grad.

Nedeljska politika SLS v kranjskem okraju. Kot odmev težke parlamentarne borbe, ki jo bije KDK z radikali in SLS, smo slišali javno mnenje v zadnjih dneh. Ljudstvo je v več mestih države dalo izraza mišljenju, ko je jasno in glasno izreklo, da mu je takega gospodarstva dovolj. Sijajno uspeli shodi KDK, navdušenje tisočglave množice, ki je viharno pritrjujoč odobraval politiko kmetijske demokracije, nam daje najboljšo sodbo, da smo na pravi poti. Ko pa je šla vlada tako daleč, da hoče zopet suženjsko kloniti pred Italijo, da proglašajo oni danes to kot dobro, kar so še včeraj kleli, tedaj pa se je pojavilo veliko razburjenje. Ljudstvo je dalo z demonstracijami izraza ogorčenju, hotoč opozoriti vlado. A ta vlada, v kateri je šef SLS notranji minister dr. Korošec, je hladno segla po orožju; tekla je kri naših državljanov. Da so se klerikalci ustrašili tega svojega čina, nam je že pokazala zadnja nedelja, ko je SLS pričela pošiljati po deželi svoje stare in mlade apostole. Priredila je par shodov, na katerih je skušala dobiti opravičila za ta dejanja. Tudi v kranjskem okraju je bilo par shodov, ki so bili po žonglerskem prednašanju in svoji pestrosti tako zanimivi, kakor atrakcije v cirkusih. Samo klerikalec, vzgojen v šoli politične demagogije, zavijanja in hinavstva, more govoriti to in tako kot se je govorilo. Operirati s politično moralo in poštenostjo, istodobno pa klatiti tako debele, da bi jih človek kar lahko prijemal, to je mnogo! Ljudi v današnjih razmerah begati z vojsko, držati jih v politični zaslepljenosti ter krivdo valiti na ramena političnih nasprotnikov, to je nepoštena in huda stvar. S. O --- k.

Iz občine Sv. Gregorja. — Pregovor pravi, da ni nič tako skrito, da bi ne bilo enkrat očitno. Zlasti se rado izve po ženskah, ki so bolj zgovorne. Tako so v naši občini pripovedovale kako bo z letošnjo dražbo občinskega lova. Pravilo se je, da postoji zmenek, ki bo zlasti spodnji del občine mnogo oškodoval. Prepričani so bili, da ne bo nikogar, ki bi se upal na korist občine lov podražiti. Zato je dovolj, če bodoči zakupnik lova nekaj malega ponudi za lov, zgornji del občine pa oškodoval s tem, da prispeva Vrhovcem za zvonove, pri Sv. Gregorju pa da popravi kazalce na uri. Ta načrt pa so ženske prehitro raznesle, pa se je takoj izbralo nekaj mož, ki imajo korajžo tudi na glas kihniti, pa hajd na dražbo, da se prepreči škoda, ki je pretila občini odnošno občanom in da se jim ne uniči lovski kapital. Čudno je bilo zlasti to, da je imel dražilec lova z naše strani v obeh g. župana tako malo zaupanja. Ali je morda mislil da bo s tem dražbo preprečil? Še bolj čudno pa je bilo, da je gospod župan pred dražbo lov ocenil na 300 dinarjev, dasi je dosedaj ta lov veljal skozi pet let po 18.000 Din. Ta vnema g. župana za blagor občine nam je bila precej neumljiva! No, mi smo storili svojo dolžnost in gnali na dražbi lov na 15.000 dinarjev. Ko pa smo videli, da so zajci odskočili z Marščevega zvona nazaj v revir in da tudi kazalci na uri kažejo nazaj v Koslerjev revir, smo odnehati. Vsi ti občinski patrijotje pa so se po tej novici spravili na vse tiste, ki so to povzročili. V Laščah je še isti dan v gostilni vstal eden takih ogorčencev izza mize, se ši-

roko razkoračil rekoč: Kadar je od občine kaj dobiti, ste vi, kadar pa je treba kaj dati, smo mi! To je bila pa že predebela za vse, ki poznajo razmere, ker je ravno narobe res. Spodnji del občine plačuje, gornji pa uživa. Pa jo je za to tudi izkupil. Eden pravi, ta je pa tisti, ki je že večkrat injekcijo dobil za svoj predolgi jeziček, drugi pravi: misli, da je v Judenburgu, da Janeze podi iz kuhinje itd. — Mi pa povemo vsem, da se od takih ustrahovati ne bomo dali in bomo vseeno skrbeli za blagor občine, čeprav mislijo tam gori, da imajo samo oni patent na občino. P.

Sv. Andraž v Halozah. V Leskovcu se živahno gibljemo. V nedeljo, dne 20. maja smo imeli živinorejsko predavanje in praktično demonstracijo gobčnega odpiranja »Ekspres«, ki je dandanes eno izmed najboljših sredstev, uporabljivih proti napenjanju živine, pa tudi za podajanje zdravil itd. Nekateri napredni kmetovalci so si ga naročili takoj in je le želeli, da se ga poprimejo vsi tukajšnji živinorejci, da se obvarujejo občutne škode v nesreči. Dne 27. maja se je vršil sestanek tukajšnjih okrajnih organizacij SKS v prostorih g. Vindiša ob nepričakovano lepi udeležbi (nad 100 kmetovalcev in kmečkih mladeničev!). Zlasti inteligentnejša mladina je bila polnoštevilno zbrana. Tovariš ekonom Stoklas je ob tej priliki impregovoril o vseh perečih krajevnih gospodarskih zadevah, kakor ceste, železniška postaja, izvoz vina, vinske cene, v obnovi haloških vinogradov itd. Zlasti je poudarjal, da nam sedanja pasivnost največ škoduje gospodarsko. Ako se ne bomo gibali sami in nastopali organizirani za naše pravice, ne moremo pričakovati izboljšanja v našem gospodarskem položaju. Kakor nam dokazujejo izkušnje, nimamo pričakovati od današnjih vladnih strank ničesar, ker ščitijo na škodo kmeta, viničarja, obrtnika in delavca le fabrikante, kapitaliste in veleposestva. Zategadelj se hočemo tembolj okleniti naše Slovenske kmečke stranke. K stvari je spregovoril tudi tov. Prepeluh, nakar je tov. predsednik krajevne organizacije tov. Fr. Šunigoe zaključil izvanredno dobro uspešno zborovanje. — Na to so se zborovalci podali v gostilno g. Vreg, kjer je krajevna organizacija napovedala predavanje o snovi: »Kmečko gibanje in gospodarsko stanje kmeta v inozemstvu v primeri z našo domovino.« Predaval je podpredsednik SKS tov. A. Prepeluh iz Ljubljane. Opisal nam je življenje in vrvenje v današnji prebujeni češki državi, kjer se kmet zaveda svojih pravic. Pol milijona kmečkega naroda je prišlo manifestirat v Prago za kmečki pokret. Spregovoril nam je tudi o Rumuniji itd. Čas je torej, da tudi mi Slovenci spregledamo ter odpremo okna naše slovenske hiše: naj jo sveži zrak prezrači in izžene škodljivi in izprijeni klerikalizem!

Denar naložite

najboljše in najvarnejše
pri domačem z a v o d u

KMETSKE HRANILNI IN POSOJILNI DOM V LJUBLJANI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Tavčarjeva (Sodna) ulica števil. 1.

Obrestuje vloge na knjižice in tekoči račun brez odpovedi po 6%, proti šesttedenski odpovedi po 7% in proti trimesečni odpovedi po 8%.

Stanje vlog Din 20.000.000.—

Jamstvo za vse vloge presega večkratno vrednost vlog.

Skocijan pri Turjaku. Tukajšnje Gasilno društvo priredi v nedeljo dne 10. junija ob 2. uri popoldne pri tov. Peterlincu v Skocijanu ljudsko veselico s srečolovom in godbo. Vabijo se vsi, da to dobrotno prireditev, od katere dohodki so namenjeni za kritje stroškov brizgalne, v obilnem številu posetijo.

Oplotnica. Čebelarška podružnica za konjiški srez priredi v nedeljo dne 10. junija t. l. s pričetkom ob 9. uri dopoldne celodnevni čebelarški tečaj pri čebelnjaku g. Josipa Srebrta. Tečaj vodi predsednik Zveze čebelarških podružnic za mariborsko oblast g. H. Peternel. Dobrodošel vsak, ki se zanima za čebelarstvo.

V nedeljo dne 6. maja je imelo Malonedeljsko godbeno društvo v gostilni R. Verzel plesni venček, ki je bil povoljno obiskan.

Iz Ljutomera. Bil sem svoj čas vnet pristaš Slovenske kmečke zveze. Nadejal sem se, da bode Kmečka zveza skušala pomagati kmetickemu stanu ter podpirala edinole kmetiske koristi. Žalibog, da temu ni bilo tako. Ista se ni brigala nikdar za koristi kmetov, ampak iskala vedno le strankarske koristi. In iz Slovenske kmečke zveze je prišla in izcimila se je takozvana Slovenska ljudska stranka. V to stranko se je hotelo pobasati vse: kmete, obrtnike, delavce, viničarje, duhovnike, gospode itd., vsi pa bi naj služili edinole koristim klerikalne gospode. To sem izprevidel in obrnil sem stranki hrbet ne samo jaz, ampak z menoj vred tudi mnogi drugi, kateri znajo misliti s svojimi možgani. Da stranka nikdar ni mislila pomagati kmetu, je najboljši dokaz to, da so organizirali viničarje proti kmetom v takozvani krščanski strokovni zvezi. Tam obljublajo viničarjem vse mogoče, samo da si obdržijo volilne glasove istih. Po njihovem načrtu bi naj viničarju pripadalo do 8% vinskega pridelka, skoraj vse viničarije bi se morale podreti in sezidati nove, delavni čas se naj skrajša na 8 ur, od teh eno uro počitka in razne druge neizvedljive stvari. Privoščimo, kmetje, tudi viničarju pošteno primerno življenje, ali zakaj se vmešava v te zadeve stranka? Saj je vendar to stvar dogovorov med vinogradnikom in viničarjem! Stranka se igra z ognjem in to se bode nad njo samo še bridko maščevalo. Prišla mi je v roke binkoštna številka »Slov. Gospodarja«. Tam se hvali v uvodnem članku menda sam zlati Žebot, kako dobro se nam pod sedanjo vlado godi in kaj vse koristnega se je že za našega kmeta pod isto vlado storilo. Ta članek pa res zasluži, da si ga prečita vsak kmet in marsikateremu dosedanjemu zaslepljencu se bodejo odprle oči. Kaj ste dosegli? Par primerov: Hrvati z Radičevimi poslanci izvažajo vsaki dan cele trume konj čez Mursko polje v Nemško Avstrijo; za nas Slovence kmete je izvoz konj zabranjen. Isto je glede izvoza govedi. Pod prejšnjo vlado so inozemci lahko kupovali govejo živino, sedaj morajo polagati denar potem bank naprej in še razne druge neprilike se jim delajo. Modro galico moramo uvažati. S carino ste nam jo letos zopet podražili za en dinar. Žebot pravi dalje, da je sedanja vlada sklenila novi davčni zakon in da bodo naši kmetje za polovico raz-

bremenjeni. Ta je pa taka, kakor Hrasteljeva, ko je lansko leto po shodih kmete farbal, češ, ako pridejo klerikalci na vlado, bodejo kmetje dobili vse davke nazaj. Velikanske važnosti je baje tudi novo državno posojilo, od katerega bodejo baje Slovenci mnogo nazaj dobili. Velike koristi je dalje tudi to, da je naša oblast prevzela bolnišnice in ceste. To bode v resnici stalno breme za nas. Vukičević in dr. Korošec sta baje tudi odpravila korupcijoniste. Ta je pa tudi lepa! Kaj pa Vukičevićev sin in mnogi drugi? In tako gredo te farbarije dalje. Ta številka je res vredna, da se uvodni članek objavi in tudi shrani za poznejše čase. H koncu pa kličem s člankarjem »Slov. Gospodarja«: Ne verjamite lažem klerikalcev! Naša kmetiska stvar je na pohodu in čem bolj nas bodejo klerikalci farbali in slepili, tem preje bode ljudstvo prišlo do spoznanja. In ta čas ni več daleč. — Kmet.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na binkoštno nedeljo so priredili malonedeljski diletantje (Narodno kulturno društvo) spominsko proslavo v svetovni vojni padlim vojakom. Igrali so Nučičev »Orkan«. Vsebina igre je vzeta iz dogodkov svetovne vojne. Kot prva točka sporeda je nastopil malonedeljski pevski zbor, ki je izvršil svojo nalogo prav dobro. Po petju je imel spominski govor g. Prelog, spominjajoč se naših (vojakov) fantov, padlih na bojnem polju. Tudi igralci so pokazali, da so si bili svesti v svoji nalogi. Kratko rečeno, prireditev je dosegla svoj namen in gledalci so zapustili pozorišče z mislijo spomina na padle vojake. — Pri tem tudi ne smemo pozabiti na malonedeljsko godbo, ki hitro napreduje. — Danes, ko smo v splošnem političnem kaosu in v boju za zmago naše misli nad reakcionarnim klerikalizmom, pokažimo svojo barvo, žrtvujmo, dobiček nam bodi postranska stvar, zato naj velja povesod načelo: Svoji k svojim!

Prekmursko pismo iz Brezovec. (22. maja.) V našoj občini Brezovci edno drugo potrebno delo se nastavlja. Ustanovili smo hranilnico in posojilnico, štera je za nas kmete najboljše potrebna, ker smo v takšoj nevoli za denar, da si nači nemremo pomočti, da moremo iti v banko po denar. Tan pa moramo plačati 16—18 procent, ali smo prisiljeni plačati, da indri nemremo priti do denarja. Ka pa mi kmetje notri nesemo v banke, pa nan

K o s p i t e

Vam ni treba imeti nikakih skrbi za perilo, ker

ŽENSKA HVALA

raztaplja nesnago tako, da drugo jutro trebate perilo samo malo kuhati v rastopini, za katero vzamete

Schichtovo Terpentin milo

za fal procent notri zemejo in za dragi nazaj davajo. In ešče toga ne zadosta, na slednje ti priredi mursko sokolsko okrožje izlet v Veržeje povejo, ka so buknoli, pa mora srmak kmet kvaren biti, kak je to bilo 1926 leta v Murskoj Soboti pri Slavenskoj banki. Šteri so svoj denar notri imeli, šteroga so si žmetno pripravili z žuljavimi rokami, pa so mogli kvareni biti. To je enok nej pravica, ali ge si naj kmet išče pravico, da nindri ga ne poslühnejo. Dragi kmetje, mi bi si lejko pomagali, samo če bi ednake misli bili, zato ka nas je največ kmetov v Jugoslaviji. Jugoslavija je edna kmetiska agrarna država, 85% nas je kmetov in nam dónok najbožneje ide. Organizirajmo se v našo Slovensko kmetisko stranko in si pošljimo naše zastopnike v ta parlament v Beograd, ka do oni tisto delali, ka mo mi šteli in nej, kak je zdaj, da oni napravijo, kaj oni ščejo, ka so nej za nas. Zato se nam slabo godi. Mi kmetje moramo prodati našo živino, pa jo fal ta šenkati, kar mi moramo kupiti, moramo drago plačati. Ino ešče te velke davke, carina velka. Pogodbe z drugimi državami so sklenjene tako, da mi kmetje nanč od toga nikaj ne vemo. Da bi naše zastopnike tudi ta poslali, ka bi se zas brigali da bi lejko naše blago bogše oddali, pa bi bolje bilo. Tak to ide, če bi pa kmetje bili ene misli, bi naš kmetiski stan kmalo dosta bogše sta, kak gnes den stoji. — Temlim Viljem, tajnik k. o.

Veržej. V nedeljo, dne 10. junija 1928 priredi mursko sokolsko okrožje izlet v Veržej, ki bo spojen z javnim nastopom in telovadbo — proste vaje in vaje na orodju. Prireditev bo nudila obiskovalcem vsestransko razvedrilo. V raznih šotorih bo pa pripravljeno vse, da si bode vsaki zamogel pogasiti žejo in pomiriti prazen želodec. V nedeljo, dne 10. junija t. l. torej vsi v Veržej na izlet ljutomerskega sokolskega okrožja. Začetek ob 3. uri popoldne. — Zdravo! — Odbor.

Praprotno - Bukovica. Prostovoljno gasilno društvo Bukovica priredi v nedeljo dne 17. junija 1928 veliko vrtno veselico z godbo in srečolovom itd. na Praprotnem, gostilna Kozina, Ker je društvo novoustanovljeno in še brez gasilnega orodja, prosimo cenjeno občinstvo in tovariše gasilce, da se udeleže v obilnem številu in nas gmotno podprejo. — Odbor.

TEDENSKI KOLEDAR.

10. junija, nedelja: Marjeta.
11. junija, ponedeljek: Barnaba.
12. junija, torek: Ivan F.
13. junija, sreda: Anton P.
14. junija, četrtek: Bazilij.
15. junija, petek: Vid.
16. junija, sobota: Benom.

SEJMI.

10. junija: Lož.
11. junija: Nova cerkev.
13. junija: Stari trg v Poljanah, Polhovgradec, Brunik, Hoto-može, Zdenska vas, Trebnje, Žiri, Kozje, Brežice, Sv. Duh, Št. Janž pri Taberzi, Rogatec, Žalec, Žigarski vrh, Loče.
14. junija: Hotedršica.
15. junija: Dob, Kočevje, Št. Vid pri Stični, Semič, Jagenca, Sv. Barbara, Kostrivnica, Mozirje, Planina na Štajerskem, Sv. Rozalija, Sv. Vid pri Ptuj, Beltinci.
16. junija: Mokronog.

VALUTE.

Berlin 13-60, Curih 10-94, Dunaj 7-99, London 277-46, New-York 56-82, Pariz 2-22, Praga 1-68, Trst 2-99.

**Naročajte
KMETSKI LIST!**

KRZNA.

Bela krzna nimajo za okras sobe nobene vrednosti, če zares niso čiste bele barve.

Taka krzna lahko vedno čistite z „RADIONOM“ brez velikega truda.

Napravite raztopino „RADIONA“ v mrzli vodi in krtačite s to raztopino krzno v ravnih potezah.

Nato morate s čisto vodo dobro izprati, da izgine „RADION“ in nesnaga.

Potem posušite krzno v blagi toplini, a nato ga okrtajte, pa bo kot novo in belo kot sneg.

PODLISTEK

V odvisnosti od gospode.

Povest.

Napisal Franc Tovornik, kmet.

(Nadaljevanje.)

»Aha, ker se je »pravica prve noči« izjalovila, pa ni treba spovedi!« si je rekla na tihem Julčka.

Goreče in brez hinavščine je v srcu hvallila Boga, da je tako srečno prišla skozi to nevarnost. Vesela je šla proti domu. Od daleč so ji prišli nasproti svatje, med prvimi ženin Pavle.

Zopet je bilo veselje, tako da sta imela mokre oči. Nekje sem čital, da je človek tako, kakor naša zemeljska obla. Kamor človek gre, naj si bo na jug ali na sever, pride slednjič do morja. Tako je življenje. Kadar je človek močno žalosten, pridejo solze; kadar je prav vesel, pa tudi!

Vesela gostija se je nadaljevala še par dni, ne da bi kdo motil. Ker sta bila ženin in nevesta iz ene vasi, so zmiraj svatje hodili sem in tja. Od Goršekovih h Kačunu, a od tod mimo krčmarja Muhca nazaj. Toda tudi teh veselih dni je bilo prekmalu konec. Razšli so se svatje, polni lepih spominov, pa praznih — žepov.

Prav tako se je godilo domačim. Veliko lepega, luštnega so doživeli te dni, ali se je močno poznalo v kleti, kašči in tudi v žepu.

Veselo pa so preštevali svoje novce veseli muzikanti. Kakor so rekli: Da je to krvavo zaslužen denar. S polnimi žepi in težkimi glavami so pred odhodom še zatrobili komad za slovo.

»Tako, zdaj sva sama. Veselo je bilo. Pa kaj to. Če si ne bova znala sama urediti življenja tako, da bova zadovoljna, kolikor člo-

vek sploh more, pri takih razmerah zadovoljen biti, potem bo življenje pusto, dolgočasno. Ako pa bomo znali živeti brez strasti, kakor so jeza, sovraštvo, prehuda lakomnost za posvetnim blagom itd., nam bo življenje teklo kolikor toliko gladko. Pravijo, da ni največja sreča v tem, veliko imeti. Nasprotno, je večja sreča v tem, da človek toliko ima, da pomanjkanja ne trpi; in da si to, kar ima, tudi privoščiti v pametno življenje.«

V takih pogovorih, sta pričela mlada zakonca svoje družinsko življenje.

Hitro so potekali dnevi. V skrbi za vsakdanji kruh so kmalu minili »medeni meseci«.

Kmalu je minilo leto. Zopet so bili veseli pri Muhcu. Krščen je bil prvi sinček, Pavletov in Julčkin. Pili so botrino. Boter, Muhc, se je hotel postaviti. Vsak, kdor je prišel v gostilno, je pil zastonj.

To se ve, da Gašparja ni manjkalo in ko so bili najbolje volje, so se stepili. Seveda ni bilo hudega. Malo so se metali sem in tja, pa zaušnice so si delili. Te so bile v tistih časih zastonj in ne kakor danes, ko že same precej stanejo, potem pa jih še advokati podražijo.

VIII.

V samostanu so bili že malo pozabili na pogorišče. Prior ni nobene neveste več vabil prvo noč po poroki v samostan.

Oskrbnik Gall je vohunil na vse strani za požigalci. Lukač se je bil potuhnil. Nič ni dosti držal s kmeti, z gospodo pa ni upal. Tožilo se mu je za izgubljenim zaupanjem v samostanu. Jezen je bil, ko je bil tako zvest, nazadnje pa so ga po nedolžnem natepli.

Kriv je vsega bil predikant Zolovič. Ta je Lukača nalagal, kaj vse je govoril Pavle. Pozneje se pa stvar ni vjemala; in konec koncev, on jih je držal toliko, da se je onesvestil. Iz jeze je postal požigalec v zvezi z Gašparjem.

Oskrbnik ga je skušal zopet pridobiti za vohunstvo. Povabil ga je v samostan, ga pogostil in ga nagovarjal, naj zopet prevzame

službo vohuna med kmeti svojega kraja. In sicer proti vsakoletni nagradi. Samostan trpi veliko škodo, ako nima svojega zaupnika v kraju. Kmetje preveliko poskrijejo in samostan dobi premalo desetine. Z veseljem je zagrabil ponudbo. Dobil je takoj nekaj predplačila za svoje bodoče delovanje.

In potrudil se je, da je deloval uspešno. Kmetje so takoj občutili, da imajo zopet izdajalca v svoji sredi. Niso pa mogli dognati, kdo bi to bil.

Zopet so bili ljudje razburjeni po vaseh. Vsak čas so prišli samostanski biriči v to ali ono hišo. Enemu so vzeli pšenice, ker jo je ob mlačvi nekaj prikrikl, drugemu vina, tretjemu kokoši, jajca, medu itd.

Zdaj je prišel na steber na samostanskem dvorišču ta, ker je zinil kako zoper gosposko, pa zopet drugi.

Tako jo primahajo nekega dne po Gašparja, ki je še vedno bil pri Goršku, Pavletu, za hlapca. Kako se jih je prestrašila Julčka! Tudi Pavle. Gašpar bi jo bil lahko popihal, pa ni vedel, po kaj so prišli.

Ko pridejo, je ravno drva cepil na dvorišču. Obstopijo ga ter ga hočejo prijati. Zmiraj nagle jeze, se je Gašpar tudi zdaj takoj razburil. Vsa kri mu je šinila v lice, nato pa je naglo obledel. Videl je, da ga hočejo biriči prijati. Sam s seboj se je bojeval, kaj naj stori. Sekiro je držal pripravljeno na udar.

Biriči so se obotavljali. Nobeden si ni prav upal blizu. Čez nekaj časa, se vendar ojunaci največji izmed njih ter skoči h Gašparju, da ga podere na tla. Z naglico, katero ne bi nihče prepisoval že bolj priletnemu Gašparju, je le-ta odskočil, udaril s sekiro po glavi svojega napadalca ter ga s samim mahljajem pobil na tla. Ostali biriči so se zagnali zdaj v Gašparja. Ta je ljuto mahal s sekiro in še dva biriča sta se zgrudila na tla, ostali pa so iztrgali Gašparju sekiro iz rok in eden je zdaj z njegovo sekiro pobil Gašparja na tla.

(Nadaljevanje in konec prhodnjč.)

NOVICE.

Klerikalizem in davki. V našem listu smo objavili kako postopajo davčne oblasti sedaj, ko je revščina na kmetih brezprimer- na, da posameznega primejo in mu odvzame- jo, kar ima v žepu. Takoj se je oglasil »Slo- venec« z zagovorom take davčne prakse in trdil, da je dotični, ki je bil rubljen, trmoglav davkoplavelec, da lahko plača, da je trgo- vec itd., na koncu pa pripomnil, da bodo še lepe stvari o njem spravili na dan, če se bo spravila zadeva pred skupščino. Resnici na ljubo moramo ugotoviti, da dotičnik ni trgo- vec, ampak posestnik in gostilničar. Ako kak posestnik proda les iz svojega gozda, menda ni še trgovec, čeprav je tako parcelo kupil. Davke je plačeval, le eno leto, v katerem mu je bila predpisana pretirana dohodnina, sko- raj 7000 Din, je proti predpisu napravil pritožbo in ni plačal predpisanih davkov. V Slo- veniji plačamo na glavo 1400 Din davkov, v Srbiji še celih 400 Din ne, zdaj pa pride nekdo in še našega davkoplaveca očrni, da je trdovraten davkoplavelec. Vedno smo trdili, da je klerikalizem brezdomovinski, ta- ko vidimo tudi tu, da je klerikalizem nastopil proti Slovencu iz gole strankarske strasti. Zveza s srbijanskimi radikali kaže svoje sa- dove tudi v tem.

Požar v Podkorenu. V torek zjutraj 29. maja je nastal na nepojasnen način požar v skednju posestnika Korobidoneca v Podkorenu pri Kranjski gori, ki se je razširil na vsa go- spodarska poslopja in hišo. Pogorelo je vse do tal z vsem pohištvo, obleko in krmo. Škoda je velika, posebno še, ker prizadeti ni bil zavarovan.

Živega gamsa ujel. Na binkoštni ponde- ljek je jutranji vlak, ki je privozil iz Ljub- ljane, v bližini Kamnika podil pred seboj divjega kozla. Preplašena žival je pri Rode- tovi gostilni skočila na cesto in od tu hotela na travnik. Tu ga je zasačil domači pes in ga pognal v beg. Ko je hotel gams skočiti čez žično ograjo, je z rogovi obvisel med žicami. To je videl gostilničarjev hlapec in nesrečno žival rešil zanjke ter jo nato izročil lastniku lova.

Najnovejša razna sredstva za zatiranje sadnih, vrtnih in drugih škodljivcev ima v za-

logi za svoje ude Kmetijska družba za Slovenijo v Ljubljani, kjer se dobe obenem tudi vsa strokovna pojasnila o njih uporabi.

Samomor radi ljubezni. V Mariboru je skočil pod vlak redov bolničarske čete Anton Oman, ker so mu doma branili izvoljeno dekle. Vlak mu je odrezal glavo in razmesaril truplo.

Strela ubila moža na njivi. Preteklo so- boto se je dogodil v vasi Brezje nad Tržičem žalosten slučaj, ki je zahteval življenje kmeta Janeza Dežmana, očeta sedmerih otrok. V soboto 2. junija je šel na njivo razbijat kepe s svojo družino. Naenkrat je tresčilo in stre- la je udarila v Dežmana, ki je padel v tre- nutku mrtev na tla.

Šest smrtnih obsodb. V torek dne 29. ma- ja je zagrebško sodišče razglasilo obsodbo proti razbojniški bandi Prpiča Malega, ki so izvršili tekom petih let 29 umorov in razboj- stev. Na smrt na vešalih je obsojenih šest razbojnikov. Najprej bo obešen tisti, ki ima najmanj zločinov na vesti in zadnji pride na vrsto največji razbojnik in vodja bande sam Prpič Mali.

Smrtonosen pik škorpiona. V vasi Za- lati pri Mostarju je pretekli teden pičil škor- pion 20-letnega fanta Pušiča v roko, ki mu je silno zatekla. Ker ni bilo pri roki zdrav- nika, so mu kmetje na roko navezali razna domača zdravila, toda roka ni nehala zate- kati ter se je strup razširil po celem telesu. Mladenič je v nekaj urah umrl.

Italijanski zrakoplov »Italia« zgubljen. General Nobile se je 25. maja dvignil s svoj- im zrakoplovom iz Spitzbergov v Severnem ledenem morju in letel proti Severnemu te- čaju, katerega je srečno preletel, kakor je po radiju celemu svetu razglasil. Na Severni te- čaj je vrgel italijansko zastavo in papežev križ. Od tega trenutka ni ne duha ne sluha več po zrakoplovu in celi posadki, ki je štela 16 mož. Vsi domnevajo, da se je dogodila ka- tastrofa. Rusija, Norveška, Angleška in Ame- rika so že odposlale rešilne ekspedicije.

Raketni aeroplan. Že zadnjič smo poro- čali, da so nemške tvornice Opel zgradile ra- ketni avtomobil, katerega so nedavno preiz- kusili in ki leti do 100 km na sekundo. Sedaj se peča izumitelj raketnega avtomobila z mi- slijo, kako zgraditi raketni aeroplan, ki bo letel s tako brzino, da bo potreboval za pot

okoli sveta le 12 ur. Lastnik Oplovih tvornic zatrjuje, da bo tak aeroplan še letos gotov.

Eksplozija strupenih plinov v Hamburgu. Na skladišču neke kemične tovarne v Ham- burgu so eksplodirali sodi, v katerih se je nahajal strupen plin, imenovan fosgen, ki so ga uporabljali že v svetovni vojni za uniče- vanje ljudi. Po eksploziji v Hamburgu se je strupeni plin razširil po vsem ozračju in ljudje so pričeli cepati po tleh, ne vedoč zakaj. Ko so oblasti ugotovile, kaj se je pripetilo, so oborožile takoj gasilce in redarje z maska- mi in pričeli so boj proti strupenemu plinu z vodo in amonijakom. Onesveščene ljudi so z vsemi razpoložljivimi avtomobili odvažali v bolnico. Izprazniti so morali cele dele mesta. Več ljudi je vsled zastrupljenja umrlo.

»Na tem svetu ni več pravice« tako je vzkliknil neki profesor v Milanu, ki so ga fa- šisti neprestano preganjali, in ustrelili višjega državnega pravdnika.

Tržne cene.

Cene so v dinarjih.

Žitni in drugi pridelki:			
pšenica	1 q	410	do 420
rž	1 q	390	do 410
ječmen	1 q	365	do 375
oves	1 q	520	do 350
proso	1 q	270	do 400
koruza (nova, sušena)	1 q	345	do 350
ajda	1 q	280	do 350
fižol, ribničan	1 q	455	do 500
fižol, prepelničar	1 q	550	do
krompir	1 q	125	do 150
Seno in slama:			
sladko seno	1 q	100	do 110
kislo seno	1 q	60	do 90
slama	1 q	45	do 60
Goveja živina:			
voli I.	žive teže 1 kg	9.50	do 10
voli II.	žive teže 1 kg	8	do 8.50
voli III.	žive teže 1 kg	7	do 8
teleta	žive teže 1 kg	15	do 15
Prašiči:			
6-8 tednov stari	komad	200	do 500
3-4 mesece stari	komad	350	do 450
5-7 mesecev stari	komad	460	do 500
debeli	žive teže 1 kg	10	do 12.50
debeli	mrtni teže 1 kg	15	do 16
Perutnina:			
piščanec	komad	20	do 35
kokoš	komad	25	do 40
Mleko, maslo, sir, jajca:			
mleko	1 lit.	2.50	do 3
smetana	1 lit.	10	do 14
čajno maslo	1 kg	40	do 65
surovo maslo	1 kg	40	do 44
bohinjaški sir	1 kg	28	do 32
sirček	1 kg	6	do 12
jajce	komad	0.75	do 1
Kurivo:			
trda drva	1 m ³	140	do 150
mehka drva	1 m ³	60	do 120

Vodne turbine

autom. regulatorje, zatvornice, opre- me za žage in mline izdeluje in dobavlja
G. F. SCHNEITER, Škofja Loka
podjetje za gradbo vodnih turbin
Konkurenčne cene! Prvovrstne reference!
Zahtevajte ponudbo!

Le „Weck“-ove čaše in aparati za vkuhanje zadovolje vsako gospodinjstvo.
Glavna zaloga „Weck“ pri tvrdki Fructus, Ljubljana, Krekon trg 10/l.
Zahtevajte cenik!

Najboljši in najtrpežnejši
ŠIVALNI STROJI in KOLESA so:
„Gritzner“ in „Adler“
za dom, obrt in industrijo, v raznih opremah. — Istotam švicarski pletilni stroji „Dubled“. Pisalni stroji „Urania“.
Ugodni plačilni pogoji. Večletna garancija.

Tovarniška zaloga:

Josip Petelinc, Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

Kmetje in kmetice!

Kadar kupujete v mestu svoje potreščine, podpi- rajte v prvi vrsti trgovce, ki v na- šem listu nudijo svoje blago.

Svoji k svojim!

Vabilo

na

VI. redni občni zbor „EKONOMA“, osrednje gospodarske zadruga v Ljubljani r. z. z o. z.

ki se vrši dne 20. junija 1928 ob 11. uri dopoldne v prostorih „Ekonomia“, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 7.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora ter revizijskega poročila.
3. Poročilo načelstva.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Odobrenje računskega zaključka za l. 1927.
6. Sklepanje o uporabi čistega dobička.
7. Volitev novega načelstva.
8. Slučajnosti.

Zadružniki in drugi prijatelji zadružništva se vabijo na občni zbor. Pravico glasovanja imajo pa le člani in legitimirani pooblaščenici v smislu §§ 5., 7., in 26.

Za slučaj, da bi občni zbor ne bil sklepčen ob določeni uri se vrši na istem prostoru in z istim dnevnim redom čez pol ure drugi občni zbor, kateri sme sklepati brezpogojno.

Načelstvo.

POLJEDDELCI!

Ne hodite bosi.

Obut človek izvrši mnogo več dela.

Stoji čvrsto. - Varuje noge.

Izdelujemo za Vas trajno elastično in ceno obutev.

Sposobna je za vsak posel. - Na polju, ženi doma, otrokom za šolo.

Povsod in za vsakogar.

Moški in
ženski Din

69[°]-

Otroški vse
številke Din

49[°]-

Bata

„ILOVAC“

Tvornica glinastih
strešnikov in opeke
FRÖHLICH & BICHLER
Karlovac.

Dnevna produkcija 100.000 komadov strešnikov in opeke. Proizvajanje vseh vrst opeke in strešnikov ter vseh glinastih predmetov. — Posebno se priporočajo falcevani in dvakrat falcevani strešniki v dovršeni obliki ter po zelo ugodnih cenah. Dobavijo se franco na vsako postajo. — Glavno zastopstvo za Slovenijo:

„Ekonom“, Ljubljana, Kolodvorska 7

KUPUJEMO zlato, srebro,
platin in pla-

čamo: 1 srebrno krono Din 3.60
2 srebrni kroni Din 7.20
5 srebrnih kron Din 18.00

prevzamemo tudi vse druge kovine in plačamo najboljše.

TOVARNA ZA LOČENJE DRAGIH KOVIN
Sp. Šiška, Sv. Jerneja cesta št. 8.

K I a KRANJSKE OBLIKE K
S E turške, peklenske in „Vulkan“ S
E z (garancijo) ter prvovrstne
Osrednja gospodarska zadruga
„EKONOM“
Ljubljana, Kolodvorska ulica 7

Pozor!

Bralcem
„Kmetijskega lista“ se
priporoča pri nakupu pomla-
danskega in letnega najnovejšega
blaga za ženske in moške obleke.
Najlepše novosti svilnatih rut in šerp ter
drugih potrebščin „Domače podjetje“

Pri „ČEŠNIKU“
Ljubljana
Lingarjeva-Stritarjeva ulica
Poštena postrežba!

Prometna banka d. d.

Ljubljana

Stritarjeva ulica št. 2

(vogal Pred Škofijo 1, nasproti magistrata)

Telefon št. 2149, 2968
Pošt. ček. rač. 13.853

Žiro-račun
pri Narodni banki

Nakup in prodaja valut in deviz. Sprejemanje vlog na tekoči račun in hranilne knjižice, vnovčevanje čekov in menic. Izdaja uverenj, garancijskih in kreditnih pisem, podeljevanje kreditov in izvrševanje vseh bančnih poslov po najkulturnejših pogojih.